

Det er ogsaa et Punkt, der kan komme i Betragtning her, hvorledes man kan bestyre en saadan Forretning, uden at være fast ansat, og dog gjøre det igjennem en lang Arrække saaledes, at de Vedkommende ere tilfredse dermed. Alt dette kan man maaffee lære af disse Folk, som man nu med saa megen Ustighed søger at faae bragt paa Bane. Seg tvivler ikke om, at der her i Thinget er Kræfter, som ere istand til at sige, hvad det er, som det kunde være nødvendigt at bestyre gjennem en Centralregjering, og hvormeget man burde overlade til Communen. Til Vedømmelsen deraf troer jeg ogsaa, der kunde gives ganske værdifulde Bidrag her i Thinget, og er det ikke een af Sovefagerne for at faae Indskrænkninger i Regjeringscontoirerne, at man befrier dem for Ting, som de ikke behøve at have med at bestille. Der er nu en Lovgivning isærd med at udvikle sig, som gaaer ud paa at lægge over til Communerne det, som de kunne og bør bestyre selv, og derved vil der jo tilveiebringes nogen Lettelse for Regjeringscontoirerne; altsaa kan ogsaa deraf uden Støde følge en Indskrænkning i Statsadministrationen. Men der er jo ogsaa andre Ting, hvorom der paa denne Maade kunde erhverves nyttige Oplysninger. Seg skal f. Ex. gjøre opmærksom paa, om det er rigtigt at spørge dem, der skulle have Lønningen, hvad der er den rigtige Lønning for dem, eller om det ikke er rigtigere, at man hører deres Mening derom, saaledes som den f. Ex. foreligger i dette Lovudkast, og at man saa fra den modfatte Side hører, hvad der er Befolkningens Mening om den rigtige og tilstrækkelige Lønning. Der er, kort sagt, her i Thinget Kræfter nok til at danne en saadan Commission saaledes, at den ikke bliver eenfaldig, og derfor tillæder jeg ogsaa for mit Vedkommende den Betragtningssmaade, der er gjort gjældende fra de Herrer, som have udtalt sig i denne Retning. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, om vi skulle lade denne Lov ligge, indtil en saadan Commission har været nedsat, eller om vi skulle tage imod dette Lovforslag, ændret saaledes, som det kan blive det ved Rigsdagens Medvirking, maa jeg udtale som min Mening, at det forekommer mig at være meest praktisk, at man strax gaaer ind paa dette Lovforslag

som Grundlag, at man forstærker deraf det, som man kan undvære, og at man alligevel nedsetter en Commission for at see at faae en fylbigere Ordning, som bedre svarer til Forholdene end den, der kan bygges paa det foreliggende Lovforslag; thi for det Første vil det jo tage nogen Tid, inden Commissionen kunde blive færdig, og for det Andet maa man erindre, at, om ogsaa Commissionen er færdig, er der deraf et langt Skridt til at faae Regjeringen til at gaae ind paa dens Forslag. Dette vilde derfor forekomme mig at være den meest praktiske Veie; man maatte naturligviis saa indskrænke denne Lovs Varighed til et meget kortere Tidsrum end det, der er angivet i Loven selv.

Angaaende et Par Punkter, der ogsaa have været omtalte, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Seg skal aldeles ikke udvilde dette Punkt videre, men da det har været omtalt, skal jeg dog ogsaa høre, at jeg finder det rigtigt, hvad jeg ved en tidligere Leilighed har hørt det ærede Medlem fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) udtale, at man ikke forlader Beregningen af endeel af Lønningerne efter Sædprincippet. — Et andet Punkt, som idag er blevet omtalt, og som det blev fraraadet at gaae ind paa, skal jeg derimod tilraade; det er Alderstillet. Naar man har en saa indskrænket Kreds af Embedsmænd, som dem, dette Lovforslag omhandler, saa vilde det efter min Mening være uret imod dem, om man vilde lade en af dem vente efter dette Tillæg, indtil hans Formand døde. Man maa dog give en Mand noget Haab, naar man vil have Udsigt til, at han skal vise nogen særdeles Iver i sit Kald. Der er ikke Noget af os, der kan leve uden Haabet; disse Embedsmænd kunne det ligesaa lidt, og deres Forretninger kunne lidt være meget trættende og kjedsommelige, saa at det saameget mere vil være nødvendigt, at man dog, naar de have stidt i en lang Arrække, giver dem Udsigt til en taalelig Stilling i oeconomicke Henseende. — Hvad Lønningernes Størrelse angaaer, da forekommer det mig, at naar en Mand har en fast Lønning, som han kan gjøre Regning paa at ville vedblive at nyde, saalænge han er arbejdsdygtig, og han ved Siden deraf har Ud-